878/5

گلدستہ

جشن آصفیہ

بابتہ ۶ ربیع الثانی سنہ ۱۳۱۶ ہجری

مصنفہ کمترین محمد وزیر علی صبیر حیدرآبادی ساکن منتعد پورہ

در مطبع رحمانی زیور طبع پیراستہ گردید

انا ابتدی بحمد رب العالمین ونعت السید المرسلین حبیب محمد مصطفی صلی اللہ
علیہ وآلہ وسلم برحمتک یا ارحم الراحمین

تہنیت نامہ جشن سالگرہ اعلیحضرت سکندر شوکت دارالسلطنت
ارسطو فراست حضور پرنور عالیجناب نواب میر محبوب علیخان رستم دوران
فتح جنگ نظام الدولہ نظام الملک آصفجاہ بہادر سلطان حیدرآباد دکن خلد اللہ ملکہ

منظوم از محمد وزیر علی صبیر حیدرآبادی ساکن مستعدپور

فصل سبحان بہ توای شاہ مبارک باد | جشن میلاد توای شاہ مبارک باد

سایۂ پنجتنی باد بدل گفت صبیر | لطف سبحان بہ توای شاہ مبارک باد

دلا ز خامۂ ہر دو زبان بکن آغاز | تو حمد خالق و نعت نبی [illegible] و دعا

علی الخصوص بہ محبوب رب عرش مقام | وزان پس آل محمد [illegible] نام

زوال ... [illegible] ... [illegible]

ز بیاض شد اندام ... [illegible] | ... شده کان جواهر [illegible]

سرود ... [illegible] ... صاف گل | عجب جواهر ... بهای عالم

بیا به گلشن ملک دکن چه شاداب است | بجاه ... آنجا نموده صدر قلم

... گل ... بده ام ... | به هر چمن شگفته آن گل ندعوام

شمیم هر گل خوبی نسیم می آرد | ز بوستان نظامی معطرست مشام

به باغ آصفیه ... خوش بیا اگر ... | ... عام ... آمد پیغام

... گرانه ... | ... ساقی گلفام

... باده گلرنگ ... | ... جام به جام

... | ... سرام

[illegible] بده خانه کهن — به بارگاه شهنشه روم به نذر و سلام

... ان شهسوار نگلیو شهرا ست — کنند رقص پری چهوشان گل اندام

بیا که سید و من جشن می بینم — به زهره مشتری این بحج سید هم انعام

به فضل رب به الطاف احمد مرسل — ... این باد همین چنین ود انعام

به یک هزار و سیصد و شانزده هجری ۱۳۱۶ — که جشن سی و سوم آمده بصد اکرام

خدایا بر سما تا مهر و مه درخشان باد — به باد ابر زمین آصف بصد هزار آرام

شجیع و شیر دل و شهسوار و شاهنشه — رعایا پرور و عادل و باذل و علام

برای ظالم و بدخواه ابروئیش خنجر — به حاسدان عیت نگاه او صمصام

فریدون ثروت و حاتم دل و سکندر جاه — به عمر خضر بدل شاد باد شاه نظام

اے سایه دار خلایق از ظل سبحانی — جهان پناه و شهنشاه عالیجاه امام

ای خیرخواه رعایا تو پناه و آصفجاه — ای نظیری بنده نواز خیر انجام

[illegible]

ملک خصال و به یوسف جمال [illegible] — [illegible]

امیر مؤمنین غمخوار دین و [illegible] — نظام حضرت محبوب [illegible]

نظام ملک را یارب بده توفیقت [illegible] — که خیر خواه خلایق رعایا [illegible]

به بهر مقاصد محبوب یا علی مددی — عطا شد دولت دارین باد [illegible]

چراغ آصفیه بادا جلوه گر به [illegible] — چو آفتاب درخشان بود بصبح مدام

دعای خیر کنان جمله خیر خواهانند — تو مستجاب کن ای ذوالجلال والاکرام

ای مسیح یم جود و سخا و فیض رسان — ز بحر فیض تو شد خلق فیضیاب تمام

ای خضر وقت به این تشنه لب عطا فرما — ز چشمه آب حیات [illegible]

عجب چه گر بود این نذر طاعتم مقبول — که ظل [illegible]

صفیر [illegible] سخن گفتی [illegible]

فلک پر جب تلک خورشید عالم تاب تاباں ہو
زمیں پر سایۂ محبوب علیخاں خوش خراماں ہو

طفیلِ پنجتن حاجات بر آویں صبح و [illegible]
عطا ہو دولتِ دارین ہر دم فضل یزداں ہو

فیضِ فیض رساں فیاض زماں سلطان دکن محبوب علی
دلشاد رہے با امن و اماں سلطان دکن محبوب علی

دارا و سکندر کیخسرو شرمندہ ہیں دیکھ کے شوکت
شاباش رہے شاہِ دو جہاں سلطان دکن محبوب علی

محمود و فریدون و اکبر مشہور تھا جگ کا کرو فر
لیبی آپکی میں نہاں دی عیاں سلطان دکن محبوب علی

سعدان و ہمایوں امر قباد و بہا ستے وزرا
رکھی اپنی بچھا زیر ان فرماں سلطان دکن محبوب علی

لندھور و بجلی ہیو تہمتن رستم فوا ل سام ہیں
[illegible] سلطان دکن محبوب علی

نمرود و فرعون اور شداد اس ستمگر گذرے
سرکار ادبی [illegible] سلطان دکن محبوب علی

نوشیروان [illegible]
[illegible] سلطان دکن محبوب علی

جمشید [illegible]
[illegible] سلطان دکن محبوب علی

محبوب [illegible]
[illegible] سلطان دکن محبوب علی

سلطان فتح گہن ہمہ کامل دلبرین لیکن دوجہان وصل | ابنا بنی جاتم قیصریان سلطان گہن محبوب علی

ہو بیجہ دل سی دعا آکر آصف پہ ہند سی فضل نہان | آمین کنا مین یا پیر جو اسلطان گہن محبوب علی

غزل صبیر

ہے یار جلوہ گر جو شب ماہتاب مین | خورشید چہپ گیا سوی مغرب حجاب مین

ہے رخ یار نور فشان جو نقاب مین | یہ روشنی کہان ہے مہ و آفتاب مین

لذت سی بہور کی کو تیرے جام کی | مین پا گیا ہون یار کی جہوٹی شراب مین

پاتا ہون وصل یار مین معراج کا مزا | ہے شک بیحساب خدا کی جناب مین

و [illegible] مسو رسن یہ ہوتا ہے [illegible] | [illegible] ہین

[illegible] | [illegible] اضطراب مین

[illegible] | [illegible] ہین

عاشق [illegible] | [illegible] جلوہ [illegible] ماہتاب مین

ہر دم وصولِ دولتِ بیدار ہو صبیر | یہ عرض ہے جنابِ رسالت مآب میں

دیگر

اے رنگ رہو کیوں نہ ہو یاں چڑھائے ہوئے | ہماری قتل کا بیڑا ہو کیوں اٹھائے ہوئے

تو عاشق پہ کا آتا ہے سر جھکائے ہوئے | ہے دل کو تھامے ہوئے اور جگر دبائے ہوئے

جگر کو تیغِ نگہ نے تو کر دیا چھیدک | ہیں دل کی تاک میں مژگاں پہ چڑھائے ہوئے

لگا نہ مرہم وصلت تمہیں بھی ہے لازم | دل و جگر ہیں مرے زخم کھائے ہوئے

لگی نہ دھبہ خونِ شہیدِ یار کہیں | خدا کے واسطے دامن ہو بچائے ہوئے

جنابِ عشق میں کچھ قہر کچھ کرم بھی ہے | لڑائی آنکھیں تو ہے دل ملائے ہوئے

اے پیارے آؤ تو آنکھوں میں اپنی رکھ لیں ہم | بجائے فرش ہیں ہم پتلیاں بچھائے ہوئے

طوافِ کعبہ ابرو ہی کرتے ہیں ہر دم | ہم عین عرش کے آگے ہیں سر جھکائے ہوئے

شبِ وصال ہم آغوش ہوں صبیر تجھے وہ | بدل کے دل سی اپنے گلے لگائے ہوئے